

**การพัฒนาความสามารถด้านการซื้อสินค้าของนักเรียน ที่มีภาวะออทิสติก
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์ศรัทธาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้วยชุดกิจกรรม**

วิชาดา เต็งอภิชาติ, สุภารัตน์พิชา ปิยะธรรมวรกุล
หลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะทางสังคมด้านการซื้อสินค้าของนักเรียนที่มีภาวะออทิสติก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนออทิสติกที่มีความบกพร่องด้านทักษะทางสังคมด้านการซื้อสินค้า จำนวน 3 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกพฤติกรรมการซื้อสินค้า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบประเมินพฤติกรรมการซื้อสินค้าในสถานการณ์จำลอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีเปรียบเทียบความสามารถด้านการซื้อสินค้าก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้สถิติค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการพัฒนา นักเรียนทั้งสามคนมีระดับความสามารถด้านการซื้อสินค้าในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะในขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การตรวจสอบรายละเอียด และการสื่อสารกับผู้ขาย นักเรียนคนที่ 1 มีพื้นฐานบางด้านแต่ยังขาดความมั่นใจในการปฏิบัติ นักเรียนคนที่ 2 แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในเกือบทุกพฤติกรรม และนักเรียนคนที่ 3 มีข้อจำกัดชัดเจนในทุกขั้นตอน โดยไม่สามารถปฏิบัติพฤติกรรมส่วนใหญ่ได้เลย หลังจากการจัดกิจกรรม นักเรียนทั้งสามคนมีพัฒนาการด้านทักษะการซื้อสินค้าอย่างเห็นได้ชัด โดยนักเรียนคนที่ 1 มีพฤติกรรมซื้อสินค้าที่ถูกต้องเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องในหลายขั้นตอนถึง 100% นักเรียนคนที่ 2 แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในด้านที่ก่อนหน้านี้ไม่สามารถปฏิบัติได้เลย และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องในระดับปานกลางถึงสูงในหลายพฤติกรรม ส่วนนักเรียนคนที่ 3 แม้ยังมีข้อจำกัดบางประการ แต่ก็แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่พัฒนาเพิ่มขึ้นจากเดิมในหลายด้าน เช่น การ

จ่ายเงิน การเลือกสินค้า และการต่อแถวซื้อสินค้า สะท้อนให้เห็นว่าการใช้การเรียนรู้ผ่านนิทานร่วมกับ สถานการณ์จำลองมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความสามารถด้านการซื้อสินค้าของนักเรียนออทิสติก

คำสำคัญ: นักเรียนออทิสติก, การซื้อสินค้า, การเรียนรู้ด้วยนิทาน, สถานการณ์จำลอง

Abstract

This study aimed to examine the effects of an activity-based learning program on developing purchasing-related social skills in Grade 9 students with autism at Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary School). The participants consisted of three students with autism who demonstrated deficiencies in purchasing-related social skills and were enrolled in Grade 9 during the second semester of the 2024 academic year. The research instruments included a purchasing behavior observation form, learning activity plans, and a purchasing behavior assessment in simulated scenarios. Data were analyzed by comparing students' purchasing abilities before and after the implementation of the activity-based learning program using percentage and mean statistics.

The results revealed that, prior to the intervention, all three students exhibited low levels of purchasing skills, especially in areas related to planning, checking product details, and communicating with sellers. Student 1 demonstrated basic skills in some areas but lacked precision in execution. Student 2 showed significant limitations across nearly all behaviors, while Student 3 had pronounced difficulties at every stage and was unable to perform most purchasing-related behaviors. Following the intervention, all students demonstrated noticeable improvements in their purchasing skills. Student 1 showed continuous progress, performing several purchasing behaviors correctly at a rate of up to 100%. Student 2 exhibited clear advancement in areas previously unachievable and performed moderately to highly correct behaviors in several categories. Although Student 3 still faced certain limitations, the student showed marked improvement in key skills such as making payments, selecting products, and queueing to purchase, compared to their baseline performance. These findings suggest that an activity-based learning approach integrating storytelling and simulated scenarios is effective in enhancing purchasing abilities in students with autism.

Keywords: Autistic students, shopping, story-based learning, simulations

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กออทิสติกหรือเด็กที่มีภาวะออทิสซึม ซึ่งเป็นเด็กที่มีความผิดปกติทางพัฒนาการในด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การสื่อความหมาย และพฤติกรรม รวมทั้ง การขาดจินตนาการ โดยจะปรากฏให้เห็นได้ในระยะ 3 ปีแรกของชีวิต มีลักษณะทางพฤติกรรม และอารมณ์ที่บกพร่อง เช่น ยึดติดไม่ยอมเปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวัน มีความสนใจแคบ หงุดหงิดกับสิ่งของบางอย่าง เด็กบางคนแสดงออกทางอารมณ์ไม่เหมาะสมกับวัย บางครั้ง (ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2549) เด็กออทิสติกบางคนไม่สามารถพูด ได้เลย หรือพูดแบบนกแก้วนกขุนทอง หรือบางคนพูดได้ดีแต่ไม่สนใจคนรอบข้าง แยกตัวจากกลุ่ม ไม่สามารถเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกันได้นาน มีพฤติกรรมซ้ำ ๆ หรือสนใจสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากเกินไปจนกว่าปกติชอบมองวัตถุที่เคลื่อนไหว หรือวัตถุที่หมุน ๆ มีความล่าช้าหรือมีความผิดปกติในด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และโต้ตอบกับคนรอบข้าง มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการรับรู้ต่อการเร้าประสาทรับรู้แตกต่างจากคนปกติ เช่น กลัวนาฬิกาโบราณแต่ไม่กลัวสิ่งที่น่ากลัว การวิ่งออกไปนอกถนนเพื่อดูป้ายทะเบียนรถแล้วมาจดบันทึก บางคนมีความจำดีแต่จำสิ่งที่ไม่เป็นสาระสำคัญที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (เพ็ญแข ลัมศิลา, 2545, หน้า 10)

เด็กออทิสติกส่วนใหญ่ขาดทักษะทางสังคมซึ่งเป็นปัญหามูลฐาน (ผดุง อารยะวิญญูและคณะ, 2546, หน้า 1) ส่งผลให้มีปัญหาทางสังคม มีพฤติกรรมที่แปลก ๆ แสดงพฤติกรรม อารมณ์ และความรู้สึกได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ไม่รู้แบบแผนของการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น ไม่รู้ว่าทำไมเราต้องทักทายคน ทำไมต้องหยุดคุยกับคน ทำไมต้องแบ่งปัน เด็กออทิสติกจะไม่สามารถกระทำสิ่งเหล่านี้ได้เหมือนคนปกติ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการรู้คิดเกี่ยวกับสังคม การเรียนรู้ กฎ ระเบียบ แบบแผนของการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (สุชีริน เย็นสวัสดิ์, 2548, หน้า 68)

นักเรียนออทิสติกเมื่อเข้าไปเรียนในโรงเรียนเรียนร่วมมักจะมีปัญหาในเรื่องการปฏิบัติตามกติกาของสังคม คือ การถูกลูกจากที่นั่งขณะที่ครูกำลังสอน การออกจากห้องเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต การขาดระเบียบวินัยเมื่อต้องเข้าแถวเคารพธงชาติ และการเข้าแถวตามลำดับในการซื้ออาหาร ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางสังคมที่ไม่เหมาะสม ขาดความมีระเบียบวินัยของการเป็นนักเรียนที่ดี จึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าว โดยสอนให้นักเรียน ออทิสติกเกิดการเรียนรู้ในการปฏิบัติตามกติกาของสังคมในโรงเรียน มีทักษะทางด้านสังคมที่ดี สามารถแก้ปัญหาและเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงได้

นิทานสามารถสร้าง ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ของเด็ก กุลยา ดันติผลาชีวะ (2541, หน้า 10) และ สุขสมร ประพัฒน์ทอง (2521, หน้า 73) พบว่าเด็กที่ฟังนิทานประเภทใดแล้วเด็กสามารถเลียนแบบตัวอย่างในนิทาน ตามที่ผู้เขียนนิทานจะชักจูงหรือกระตุ้นให้เป็นไปตามแนวคิดนั้น ๆ เช่น ตัวแบบในนิทาน เป็นคนขยัน มุ

มานะ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตัวแบบ ของแบนดูรา (Bandura. 1977, pp. 3 -37) ที่เห็นว่า การเลียนแบบมีบทบาทสำคัญมากในวัยเด็กเพราะเป็นการวางรากฐาน ของบุคลิกภาพ และแบบแผนแห่งพฤติกรรม ซึ่งจะมีการพัฒนาต่อไป เด็กเริ่มเลียนแบบตั้งแต่ในวัยทารกโดยจะทำตามตัวแบบที่เด็กได้พบเห็นซ้ำๆ อาจเป็นการเลียนแบบตัวเอง หรือบุคคลอื่นๆ การเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นต่อไปทุก ๆ ระยะของพัฒนาการ และจะเป็นไปตามโครงสร้างของประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งจะเป็เครื่องวางแนวทางแห่งการกระทำ และตัดสินใจว่าพฤติกรรมใดของบุคคลใดที่ควรเลียนแบบ

ในขณะเดียวกัน การสอนทักษะทางสังคมจำเป็นต้องจัดสถานการณ์เพื่อฝึกให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ในการแสดงออกทางสังคม การจัดสถานการณ์จำลองที่มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง จึงใช้เป็นแนวทางหนึ่งในการสอน เพราะการใช้สถานการณ์จำลองเป็นกระบวนการที่สร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริง เกิดความเข้าใจสถานการณ์ที่ใกล้เคียงชีวิตจริง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ (2545, หน้า 74) ให้ความหมายของการจัดรูปแบบสถานการณ์จำลองว่าเป็นกระบวนการที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นมา ซึ่งสถานการณ์จำลองนั้นจะมีลักษณะคล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งสภาพแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์โดยการมีบทบาท ข้อมูล และกติกาไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดแก้ปัญหา และตัดสินใจจากสภาพการณ์ที่เขากำลังเผชิญอยู่ ซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับปฏิบัติหน้าที่ตามสถานการณ์นั้นให้ดีที่สุด สอดคล้องกับ สุขสม สิวะอมรรัตน์ (2552, หน้า 34) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเลียบราษฎร์บำรุง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการทำงานกลุ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง นอกจากนี้ อริสา โสคำภา (2551, หน้า 56) ได้วิจัยเชิงทดลองพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยออทิสติก โดยใช้การจัดกิจกรรมเล่านิทานร่วมกับสถานการณ์จำลอง พบว่า พฤติกรรมทางสังคมของเด็กหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น มากกว่าก่อนการทดลอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะทางสังคมด้านการซื้อสินค้าของนักเรียนที่มีภาวะออทิสติกด้วยวิธีการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

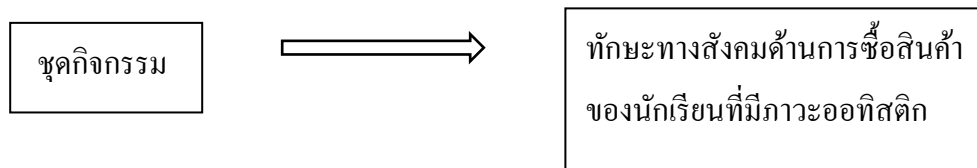
ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนออทิสติกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนออทิสติกที่มีความบกพร่องทางด้านทักษะทางสังคมด้านการซื้อสินค้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 คน ได้มาจากเกณฑ์ ดังนี้ ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ ว่าเป็นเด็กออทิสติก, ได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองในการเข้าร่วมการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม ตัวแปรตาม คือ ทักษะทางสังคมด้านการซื้อสินค้า

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการพัฒนาศาสมานความสามารถด้านการซื้อสินค้าของนักเรียน ที่มีภาวะออทิสติกระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์ศักยวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้วยชุดกิจกรรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนศูนย์ศักยวิโรฒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่มีภาวะออทิสติก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 7 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนศูนย์ศักยวิโรฒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่มีภาวะออทิสติก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 คน ได้มาด้วยการเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive sampling)

รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเล็ก (small experimental designs) มีแบบแผนการทดลองแบบ A-B-A คือ การวิจัยที่มุ่งศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมจำนวนน้อยรายอย่างละเอียด โดยมักใช้การวัดก่อนและหลังการทดลองกับแต่ละราย เพื่อดูผลของตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการแทรกแซงเหมาะสมสำหรับงานวิจัยในกลุ่มเฉพาะ เช่น เด็กออทิสติก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การสอนทักษะด้านการซื้อสินค้าโดยใช้ชุดกิจกรรม นิทานร่วมกับสถานการณ์จำลอง
2. แบบบันทึกพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้า มีลักษณะเป็นการบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งเมื่อผู้ถูกบันทึกมีพฤติกรรม

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้า
2. ทำการกำหนดเป้าหมายของการบันทึก ระบุพฤติกรรมเป้าหมายให้ชัดเจน
3. สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้า
4. เมื่อสร้างเสร็จ นำแบบบันทึกพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้า ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความตรงของเนื้อหา ความชัดเจนของพฤติกรรม ความครอบคลุมของเนื้อหา ความสอดคล้องและความเหมาะสม เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ระยะเวลา เกณฑ์การให้คะแนน และความชัดเจนของขั้นตอน การสังเกต
5. ผู้เชี่ยวชาญทำการหาค่าดัชนีที่ใช้วัดความสอดคล้อง IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	กำหนดให้คะแนนเป็น +1
มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ	กำหนดให้คะแนนเป็น 0
มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	กำหนดให้คะแนนเป็น -1
6. นำแบบบันทึกพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้า ที่ได้รับการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ มาทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง
7. นำแบบบันทึกพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้า ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

ระยะเริ่มต้น	ระยะทดลอง	ระยะติดตามผล
(A1)	(B)	(A2)
2 สัปดาห์	4 สัปดาห์	2 สัปดาห์

ระยะที่ 1 ระยะเริ่มต้น (A1) ระยะเวลา 2 สัปดาห์ เป็นการเก็บข้อมูลทุกครั้งในกลุ่มตัวอย่างทำการซื้อสินค้าภายในโรงเรียน โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการซื้อสินค้า ก่อนเข้าสู่ระยะทดลอง

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง (B) ระยะเวลา 4 สัปดาห์ เป็นระยะที่ดำเนินการสอนโดยชุดกิจกรรม ใช้นิทานร่วมกับสถานการณ์จำลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมา กำหนดการทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 4 แผน ใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ ในแต่ละสัปดาห์ทำการสอนในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ ใช้เวลาวันละ 45 นาที ระหว่างเวลา 8.15 น.- 9.00 น. ทำการประเมินพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้าในสถานการณ์จำลอง โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้าโดยทำการประเมินพฤติกรรมทุกวันศุกร์ของระยะทดลอง รวมทั้งหมด 4 ครั้ง

ระยะที่ 3 ระยะติดตามผล (A2) ระยะเวลา 2 สัปดาห์ เป็นการเก็บข้อมูลทุกครั้งในกลุ่มตัวอย่างทำการซื้อสินค้าภายในโรงเรียน โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการซื้อสินค้า

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการเปรียบเทียบการเกิดพฤติกรรมด้านการซื้อสินค้าก่อนและหลังการพัฒนาทักษะด้านการซื้อสินค้าของนักเรียนที่มีภาวะออทิสติกด้วยวิธีการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม ด้วยการหาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) โดยทำการวิเคราะห์เป็นรายบุคคล

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบทักษะทางสังคมด้านการซื้อสินค้าของนักเรียนที่มีภาวะออทิสติกด้วยวิธีการเรียนรู้ด้วยนิทาน ร่วมกับสถานการณ์จำลองก่อนและหลังการพัฒนา ของนักเรียนคนที่ 1 นักเรียนคนที่ 2 และ นักเรียนคนที่ 3

นักเรียนคนที่	ค่าเฉลี่ยทักษะการเตรียมตัวก่อนซื้อ		ค่าเฉลี่ยทักษะขั้นตอนการซื้อสินค้า	
	ก่อนพัฒนา	หลังพัฒนา	ก่อนพัฒนา	หลังพัฒนา
1	0.8	4.3	0.6	4.8
2	0.3	3	0.4	3.9
3	0	1.2	0	2.5

จากตาราง พบว่านักเรียนคนที่ 1 มีทักษะการเตรียมตัวก่อนซื้อ ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.8 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.3 ทักษะขั้นตอนการซื้อสินค้า ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.6 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.8 นักเรียนคนที่ 2 มีทักษะการเตรียมตัวก่อนซื้อ ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.3 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3 ทักษะขั้นตอนการซื้อสินค้า ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.4 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.9 นักเรียนคนที่ 3 มีทักษะการเตรียมตัวก่อนซื้อ ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.2 ทักษะขั้นตอนการซื้อสินค้า ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.5 ซึ่งทั้ง 3 คน มีทักษะที่แตกต่างกัน ระยะเวลาหลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการพัฒนา

การอภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการซื้อสินค้าของนักเรียน ที่มีภาวะออทิสติก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์ศรัทธาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้วยชุดกิจกรรม มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบ ทักษะการเตรียมตัวก่อนซื้อ ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.8 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.3 ทักษะขั้นตอนการซื้อสินค้า ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.6 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.8 นักเรียนคนที่ 2 มีทักษะการเตรียมตัวก่อนซื้อ ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.3 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3 ทักษะขั้นตอนการซื้อสินค้า ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0.4 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.9 นักเรียนคนที่ 3 มีทักษะการเตรียมตัวก่อนซื้อ ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.2 ทักษะขั้นตอนการซื้อสินค้า ก่อนการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 0 หลังการพัฒนาค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.5 ซึ่งทั้ง 3 คน มีทักษะที่แตกต่างกัน ระยะเวลาหลังการพัฒนาเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการพัฒนาที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ครูได้สอนด้วยการเล่านิทานที่มีภาพประกอบ ได้สอดแทรกการเล่าเรื่องของการ

เตรียมตัวก่อนซื้อสินค้า และขั้นตอนการซื้อสินค้า ของตัวละครในนิทานอย่างเป็นระบบและขั้นตอน เริ่มตั้งแต่ เรื่องการเตรียมตัวก่อนซื้อนั้น จะต้องกำหนดความต้องการในการซื้อสินค้าก่อนที่จะไปเลือกซื้อสินค้า ต่อมา ตรวจสอบเงินที่เรามีอยู่ จากนั้นศึกษาข้อมูลราคาสินค้า ต่อมาเลือกสถานที่ที่จะซื้อสินค้าที่ต้องการ และ สุดท้ายกำหนดวันเวลาสถานที่ที่จะไปซื้อสินค้า ต่อมาเป็นขั้นตอนการซื้อที่ร้านค้า ตัวละครก็จะเข้าแถวซื้อสินค้า เริ่มจากทักทายผู้ขายสินค้า และเลือกหยิบสินค้าที่ต้องการ สอบถามจำนวนเงินที่ต้องจ่ายว่าเป็นเงินเท่าไร ก่อน จ่ายเงิน และจ่ายเงิน หลังเล่านิทานจบให้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จำลองโดยนักเรียนทั้งสามคนรวมทั้งนักเรียน ปกติในห้องเรียน เป็นผู้ซื้อสินค้า ครูเป็นผู้ขายสินค้า โดยปฏิบัติตามขั้นตอนของนิทานที่ครูเล่าให้ฟัง จาก เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ ทักษะการเตรียมตัวก่อนซื้อ และขั้นตอนการซื้อสินค้า

นักเรียน ที่มีภาวะออทิสติก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศูนย์ศรัทธาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ก่อน และหลังทดลอง แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้โดย การสังเกตและเลียนแบบของอัลเบิร์ต Albert (Bandera, 1977) ซึ่งมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมาก เป็นการเรียนรู้จากการสังเกตหรือการเลียนแบบ และมีความเห็นว่า ทั้งสิ่งแวดล้อม ล้อมและตัวผู้เรียนมีความสำคัญ เท่าๆ กัน คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเราอยู่เสมอ การเรียนรู้จึงเกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมซึ่งต่างมีอิทธิพลต่อกันละกัน พฤติกรรมของคนเราส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการ สังเกต (Observation Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) ซึ่งตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็นตัวแบบ ที่มีชีวิต เท่านั้น แต่อาจเป็นตัวแบบสัญลักษณ์ เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ การ์ตูนหรือหนังสือก็ได้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ควรนำกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง เช่น การจัด กิจกรรมซื้อของในโรงเรียน หรือจัดห้องเรียนจำลองร้านค้า มาใช้กับนักเรียนที่มีข้อจำกัดทางพฤติกรรมหรือ สติปัญญา เพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและควร ส่งเสริมให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกทักษะชีวิตของนักเรียนอย่างต่อเนื่องที่บ้าน เพื่อไ้ เกิดความสอดคล้องในการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541). การเล่านิทาน. วารสารการศึกษาปฐมวัย.2(2): 10 – 19.

ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา. (2549). 2549). เด็กพิเศษรู้ก่อนเกิดได้อย่างไร. ค้นคว้าเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2568 จาก

<http://www.happyhomeclinic.com/08-specialchildscreen.htm>

ผดุง อารยะวิญญูและคณะ. (2546). *วิธีสอนเด็กออทิสติก*. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.

เพ็ญแข ลิมศิลา. (2545). *คู่มือฝึกและดูแลเด็กออทิสติกสำหรับผู้ปกครอง*. กรุงเทพฯ: อรุณสภาคพรวัว.

สุจิริน เอ็นสวัสดิ์. (2548). *การศึกษาทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติกจากการสอนโดยใช้ป้ายกระดานสื่อสาร*.

ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุขสมร ประพัฒน์ทอง. (2521). *อิทธิพลของการใช้นิทานสำหรับเด็กและการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อพฤติกรรมฝ่
สมฤทธิของเด็กไทย*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุขสม สิวะอมรรัตน์. (2552). *ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดเลียบราษฎร์บำรุงเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร*.

ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวิทย์ มูลคำ. (2545). 21 *วิธีการเรียนรู้เพื่อ พัฒนากระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ:

อริสา โสคำภา. (2551). *พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานอีสปประกอบการ
ใช้สถานการณ์จำลอง*. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Bandura, Albert. (1977). *Social Learning Theory*. New Jersey: Prentice.